

ZDRS V JAMO – VILENICA 2010

Vladimir Gajšek

Zdrs v jamo	2
Pristaši kriminalcev, ki nas psujete - tudi vi preminete!.....	3
Jama, ki ni polna oči	5
Zdrs v gnojno festivalsko jamo odnosov	6
Glej, da ne izgubiš glave!.....	7
Lagodnost kot čef - s psovanjem nad slovenstvo	8
Barski song	10
Povsem se strinjam z navedkom:.....	11
Tik pod gladino in globlje	12
Menjave meje psovanja.....	13
V Vilenici ali Ljubljani?.....	14

Zdrs v jamo

Programski katalog sčefurjenega psovaškega gobezdaštva
trk trkalikanje skristaliziranih oči po kamniti poti
trkanje na prazne prsi trkljanje pirhov glasbene vilice
Vilenica četrt
stoletja desertne vilice
ali gobezdaško psovanje čefurskih kriminalcev
sto posto ni
kristal je virus kričaštvo krilatic in kuzla je
ostala doma, ki je
mutav
tav že sto let protislovenskih vislic, sekir in nožev

Barabica kolne vse, kar je slovensko:
»Znaš šta? Nek ide on lijepo u tri pičke materine.«
zadenske besede iz radenske steklenice treh src
»Jesi bio juče na treningu?«

Ima ona strpljenja
In mojster Harunobu naj bi napravil harakiri?
Eto ti ga na. V tem grmu so ptiči in zajec.

In laž šarlantančkov skupaj s prundorferjem in taborniki
mariborski izza fužin in macol, ki razbijajo pohištvo
fužinarji pridejo v stanovanje in razbijejo vse
od kdaj živiš tukaj med stenami, žebli in kriminalci
spodobno z razumevanjem soseske, se reče –
kdo bi zamižal, ko pride pendrek s službeno pištolo
protislovensko protihrupno kakor živa smrt
»Nisam.« »Odkad?«
In kamen v usta, kamen do grla,
da se naješ nebesne globine v breznu
Vilenice

Pristaši kriminalcev, ki nas psujete - tudi vi preminete!

Tako sem zapisal, kajti tudi dobe, ko velja čefurski ljubljanski priljubljeni napis ÚBIJ SLOVENCA! s stiliziranim srbskim grbom, kar najdete tudi pred črno vdovo - javno hišo DELA in drugod sredi in na obrobju Ljubljane, celo v kabinetih WC MKLJ, npr. v KOŽ kot maloprej, ja, tudi te dobe bo kmalu konec: da objestnega kriminalca, ki zaničuje slovenski narod, niso zaprli, je samo dokaz več, kako v krivičnih razmerah živimo, saj se celo med lastnimi najdejo ne le klečeplazniški potuhnjenci kot oportunisti, marveč celo tipi, ki so sami življenjsko skusili zaničevanje, pa so se brž spremenili - za ljubi sinekurčni kruhek...

Prejemnik tegale, tokratno zmenjenega sčefurjenega vileniškega kristala, ki se je vkristalil nad slovenstvo s srbohrvaščino in pritlehnimi psovkami, je le negodni šarlatan, vreden, da mu objavijo pisarije kvečjemu v rumenem tisku občasno brezplačniki, ki ne poznajo žurnalizma ne časnikarskega poklica, kar zadeva tovrstne kolaborante in siceršnje kulturnoinstitucijske državno plačane birokratizme. Da nas objestnež v svoji napuhlo sčefurjeni drži psuje in zaničuje v srbohrvaščini, je tudi odmik od leposlovja v bivših jugorepublikah, kaj šele od tamkajšnjih balkanskih kot slovanskih jezikov in pisav, kolikor še kaj veja literarna zgodovina ali vsaj literarna veda. Ko bo vrnil onile "razlagalec" M. Stabej (Marko Stabej, javnooglasni celo v kraticah red. prof. dr. Marko Stabej - marko.stabej@ff.uni-lj.si) slavistični doktorat, bo morda kaj bolje - če je pripravljen "razlagati" le za položaj in denar tudi šarlatanstvo, skupaj s sprijenim rumenim in protislovenskim, prodanim "založništvom", kako da so šarlatanski pisunčki kakor celo nekakšni baje "pisatelji", pač spada sam med slavistične diletante... Po drugi strani pa, kot vse kaže, res "izhlapevajo" iz slovenskih gimnazij France Prešeren, Franc Levstik, Josip Jurčič, Simon Gregorčič, Simon Jenko, Anton Aškerc, sicer tudi vsa literarna moderna in naprej... Čas globalizacije kot nadomestek internacionalnega ali boljševisko kominternskega nadslovenskega nadnacionalizma v Sloveniji resda pomeni zaničevanje slovenskega naroda, kulture, leposlovja in zanika, a tudi izrinjanje "slovenščine" iz šolstva, češ, nekakšna čefurščina da je "zanimiva" itd. - poleg tega poskušajo sadisti pripisati slovenskemu narodu ne le ksenofobijo, ampak zlasti samoukinitve. Če je res zvrstno razslojeni in polnofunkcionalni slovenski jezik samo še stvar samopozabe, ni res, da ne bi več obstajali slovenski literarni klasiki.

Kot poklicni književnik, prevajalec, likovnik - že deček sem objavljaj v Novih obzorjih, nato sem vpisan vsaj 20 let v uredniškem pomenu v slovenski kulturni in literarni reviji Dialogi, nadalje že leta 1962 v glasilu mariborskih študentov Katedra, nadalje sem objavljaj v literarnih revijah od Sodobnosti do idrijskih Kapelj ali zamejskega Pahorjevega Zaliva itd. -, tudi sem postvaril Anthologia alpina, udeležen v drugih antologijah tudi s svojo liriko, razstavljaj sem od Maribora do mednarodne razstave v ljubljanski Jakopičevi galeriji itd. - sem se z drugimi kakor generacijsko, a osebnostno uveljavljaj z umetniškim delom, publicistiko, in ker mi je Bog dal talent, tudi v človeškorazvojnih gibanjih, tako s protestnimi govori v javnosti kot z drugimi članki in nastopi, prav tako od mladih let naprej. Preživel sem različne, tudi že nagrajene vrinjence, ki so se vsaj trudili, a so zamrli kmalu v pozabo, preživel bom v slovenstvu in kulturi to obdobje potuhnjeno protislovenske in kriminalne sčefurjenosti, ki je nagrajena za govor, kakor in ki ga govorijo samo kriminalci, in to kje morda v Ljubljani, kjer naj psovka v preklinjanju vsega, kar je slovensko, nadomesti ne le slovensko ljudsko pesem, Brižinske spomenike, Trubarja in leposlovje, marveč

najprej, skupaj z Delom-kresnikom ukresnjenim, še s Prešernovo nagrado za literaturo 2009 itd. vseprej nadalje slovensko zavest. Zveza društev, ki zvezuje z vezalkami države tudi Slavistično društvo Slovenije / ZSDS, slednje v Aškerčevi 2, 1000 Ljubljana, je dovolila omenjenemu društvu zapisati tudi določna pravila, v njih splošne določbe, članstvo, organizacijo ZSDS, ko nastopa in zaseda prav tam še upravni odbor z neposredno izvoljenim predsednikom/co, tajnikom/co, blagajnikom/co in če je potrebno, tudi z voljenim, a ne ljubljanim podpredsednikom/co na občem zboru, zato preko članic izvoljena podpredsednika - avtomatično predsednika slavističnih društev Ljubljana in Maribor -, delegati društev, delegati Oddelkov za slovenistiko in slavistiko Filozofske fakultete in Razrednega pouka Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani, Oddelka za slovanske jezike in književnosti Pedagoške fakultete Univerze v Mariboru ter Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, Inštituta za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU, predsedniki sekcij in komisij, ki jih upravni odbor lahko izbere izmed članov delegacij ali po potrebi tudi drugih članov, predsednik Slovenskega slavističnega komiteja in urednika Slavistične revije in Jezika in slovstva. Kako kje upoštevajo člani/ce ZSDS nagrajevanje šarlatanskega šunda s Prešernovo nagrado za literaturo leta 2009? so morebiti še podrejeni srbohrvaščini jezikovno in jugoslovenarstvu ideološko?

To hlapčevanje sčefurjeno objestnemu nasilju, ki se ga potuhnjeno in v španovijah nagrajuje, je tuje omiki in izobrazbi, kaj šele slovenski književnosti. Tudi jama Vilenica se je s to priznavalnino protislovenstva in nagrajevalno, ko je kristalno jasno izraženo zaničevanje slovenstva, spremenila kvečjemu v desko na štrbunk in v smrad, namesto vsaj "slavističnega" duha.

Kriminalci so s psovanjem protislovensko vsebolj kričavi in razkričano nagrajani.

Doklej?

Jama, ki ni polna oči

Bolj ko smo Slovenci votli sužnji pod čefurskimi
gazdaricami in gazdami, prazni in v lasti
brezsrčnih sovražnikov vsega, kar je slovenstvo,
bolj ugašajo naše oči v straniščnih školjkah – e,
je?
bi ga, sad spoznanja? sočen mesnati sad?
Slovenec, zrel za umret:

ÚBI SLOVENCA!

E, jebiga sad.

O, zdavnajšnji grobovi molčijo, prekleti
slovenski grobovi, poscani s scalino mestnih čefuric
in okrvavljeni z menstrualno krvjo čez onstransko brv -
arak arijskih pijančkov, rak arijskih psov s steklino,
da ovenijo oči in ovenijo ušesa, ki padajo v jesen Vilenice
ali še v zimo Prešernovih nagrad za literaturo

»Nego?« od bubnjanja pa natanane.

ÚBI SLOVENCA!

Nego potrebuje starka v domu upokojencev,
stara zdravnica, dobra mehka dušica Jurka,
in pride neka lepotica in reče, da bo oskrbela
dve v postelji, sicer sta na vozičku:
nego potrebujeta! Kaj nego?

Na srbohrvaški način je z »nego«
kakor marveč, temveč, ampak: kako
drugače
»Ne treniram više.«
Ne trenira više do višine bruhanja čez Plečnikove stebre,
čez NUK

Uf. Jedva jedvice.

ÚBI SLOVENCA!

In bodo posekani vsi vrtovi, bo golosek do golega kamna-
srca! Ufo, je dva dni do ledvice, ki šepeta
z valovi večnosti in vesolja
izumrlih Slovencev! solze zledenijo
v vileniški kristal.

ÚBI SLOVENCA!

Zdrs v gnojno festivalsko jamo odnosov

Šarlatani nam kmalu ne bodo več "nagrajevalno" naduto in srbohrvaško psovali ne roditeljev ne koga drugega: odkar je prejel Prešernovo nagrado "za literaturo" in ne proti literaturi v letu 2009 šarlatanski šund, je tudi Prešernova nagrada kvečjemu sramota plačljivosti. Psovke kriminalca si zaslužijo znano "duhovitost" - že gimnazijci pa se veselijo v Ljubljani na ves glas in javno, da itak ni več v - na primer bežigranski gimnaziji - ne duha ne sluha o kakem Francetu Prešernu in drugih klasikih... Zaslužno naj vrne svoj doktorat neki M. Stabej, ki je "razlagal" kot plačanec protislovenstva, kaj da šarlatanski šund v Prešernovi nagradi 2009 omenjeno sploh pomeni. Dovolj nam je psovanja in zaničevanja, slovenstvu sovražne slavistke, slovenistke in slavisti pa slovenisti, ki menda nameravajo vsaj iz gimnazij izriniti najprej Franceta Prešerna in ga nadomestiti s srbohrvaškimi psovkami, da se boste med seboj v pajdašijah sovražno slovenstvu še nagrajevali! In ko lomijo ljubljanski čefurji pod programskim geslom kot s čefurskim ljubljanskim priljubljenim napisom ÚBIJ SLOVENCA! tudi čeljusti, ko lomijo nosove, da štrca kri, na primer v avtobusih LPP, ko izvajajo nasilje - se vsa Slovenija spreneveda, kakor da se ni zgodilo, celo več, šarlatanski psovaški protislovenski šund celo nagrajuje - ampak ne z negativno sankcijo zasluženega aresta, ampak s podporo ministrice za notranje zadeve ali ministrice za kulturo - z najvišjo državno in najbolje plačano nagrado, s Prešernovo nagrado za literaturo - v letu 2009. In kako se nam nekaterniki in lajdre capajdre režijo, kakor še dolgo ne, ko nas čefurski nasilneži zaničujejo, žalijo, pretepajo, psujejo pa kot kriminalci. Rumenočrtni čefurski ravs in kavs bo kmalu mimo, saj tudi kriminalno psovanje medčloveških odnosov ne more trajati vendan venomer...

Najsi si čefurji še tako ploskajo, medtem ko psujejo slovenski narod in kulturo, je res, da jih bo slovenstvo nagradilo tudi z negativno sankcijo - in bo šarlatanski šund, kar v resnici srbohrvaško potujčeno je: samo in le šarlatanski šund.

Vilenica? Zdrs v jamo, kamor so padli le nekateri udeleženci tokrat festivalno, kaže samo na pošastno mizerijo organizirano-programskih odnosov, kjer umetniška beseda ne velja nič besedni umetnik še manj: tako se srbohrvaško kristalno nagrajeno jasno pokaže, kje smo, namreč Slovenci.

08. september 2010

Glej, da ne izgubiš glave!

Zdaj je treba samo še glavo
svinjsko ali telečjo –
stisniti glavo med ramena kot vrabček
pred kačo srbohrvaščine
ker sonce ne posije več v slovenske oči
in ne v usta, polna pepela rajnkih predjamcev
prednikov:

*naopačke v jebenem
»Šta je s tobom?« bi me ucmekala.
Popušil bi do daske*

Svetišča so samo še smetišča
koder ščijejo gimnazijci ljubljanski
gazdinsko objestno
koder počepnejo in naredijo gimnazijke ljubljanske
vzvišeno ošabno
in z zasmehom jugoslovenarskih vnukov
ali strahotnih vnukinj v modernih cunjicah

Odtulile so Srečkove burje, zviharili so se
viharji, strašen greh je legel v zakrknjene jezike,
na popadljive zobe, na mlado generacijo
v vseslovenskem fazanju samoponižanju,
in govorilne ure v spovednici so abortirale
vsak slovenski plod

*»Ništa.« Sjeban sam.
Dosta mi je. Svega.« kasno
je sad za plakanje.*

Glava smejavka zajedavka škrbavka
pegavka ali brez pegice na licih in nosku
glava žvižgavka, glava zijavka,
glava vzpenjavka in ponavljavka
polna blodenj ali izbitih resnic
kaj mijavka, kaj kavka,
kaj bavka, mar stavka?

Lagodnost kot čef - s psovanjem nad slovenstvo

Kriminalno psovanje - nagrajeni šarlatanski šund - in nič več kakor slednje... Nihče ni pomagal tujim delavcem, ko so se tiho zaposlovali in jih kombiji razvažajo vsako jutro, npr. na gradbišča... Niso slovenski državljani, živijo po svoje. Nekateri gredo v svoji sčefurjeno psovaški kot kriminalni maniri celo tako daleč, da jih nagradijo za šarlatanski šund, potlej pa se seveda hvaličijo, kako da so jih protislovenski tipi popularizirali, namreč po notranjezadevnih posegih pozitivne afirmacije namesto zaslužene kazni. V svoji objestnosti gredo celo tako daleč, da se post festum in ko so se dvignili s kriminalnim psovaštvom čez vse slovenstvo, še ponašajo, da so bili zavzeti za tuje delavce - na "začasnem delu" v RS?! sami so namreč le dobro pupcali in papali, se reče, so ugodno čefurili, potem ko so jim celo gimnazije poklonile maturo... - kajti raven slovenstva se je znižala celo v javno zanikanje Franceta Prešerna in drugih, na drugi strani pa je potlej le še objestna naduta osornost, odkrenljiva obregljivost. Berem, kako se neki menda nekateri iz ljubljanskih, ne pa jeseniških delavskih in drugih okolij ne/za/poslenih tujih delavcev pri domačih obrtnih kupcih delovne sile češ zavzemajo za pravico do iz/plačila po normi ali delu na akord? V resnici ni niti besedice o takem plačevanju dela "na črno" ali v "sivi ekonomiji", kaj šele ocena iz/plačil dela tujih delavcev na slovenskih deloviščih, ko gre čisto preprosto za delo na akord ali na normo... Država v državi je sčefurjeno zavzeta le za svoje gazdinske kot lastniške interese, kakor da ni več ne kmetov, inteligence, prometnikov, voznikov, pilotov, vojakov, duhovnikov, policistov, birokratinj in administrativcev, zdravnikov, znanstvenikov, učiteljev in profesorjev, vzgojiteljic, časnikarjev in drugih novinarjev, gospodarstvenikov, gostincev, kuharjev, hotelirjev, financarjev in dacarjev, poštarjev, bančnikov, kaj šele umetnikov in drugih v Sloveniji: so mar res samo še čefurske gazdarice in gazde kot lastniki stalno prijavljenih bivališč v občinah?

Ekonomija zla se je v Sloveniji razširila vsepočez, tudi "pravno", tudi novinarsko objavno... ne kultrubrična urednica Dela ne urednik Književnih listov kot priloge Dela mi ne objavita niti črke ne črha: vnaprej odbijeta vsak prispevek, medtem ko hvaličita in z denarjem nagrajujeta šarlatanski šund, nagrajen z nagrado Dela, s poganskim kresnikom leta 2009: potem pa se menda v zaničljivo scaganem, srbohrvaškem psovanju še objestno režita, pač v vednosti, da sta na plačanem nadutem uredniškem položajčku. Tako se Delo spreminja v rumenino tiska in populizmov, ki z žurnalizmom nima opraviti pravzaprav ničesar.

Šund, ki se je populariziral, je stvar kioskov tedensko, ne pa razlaga slavistk in slavistov, češ da se slovenščina spreminja v sčefurjeno srbohrvaščino in anglizirano spakedranščino na drugi strani: ne gre za purizem in ne za jezikovno permisivnost, temveč za nagrajevanje šarlatanskega šunda s Prešernovo nagrado leta 2009. Vsi samo nekaj skimavajo kot abervezniki z glavo, celo pisateljske glave, ko gre za vprašanje literature. Potem pa pokličejo najprej vladajoče kultoblasti najprej kake novinarsko perospraskane cunjarke in slavističnega razlagalca, potlej spet kakega Draga Jančarja & Co. na mariborski ravni Mariborske knjige, in ko še to ne zadostuje, da bi bilo zadoščeno srbohrvaškemu protislovenskemu psovanju in zaničevanju, naj se oglasijo še morda na koncu koncev kje "akademiki" - a vse skupaj neuspešno, ker šarlatanski šund pač ostaja to, kar je. Sicer pa od negodnega čefurja tudi česa drugega ni mogoče pričakovati kot - šarlatanski šund, v javnosti pa mu objavljajo, kot beremo v rumenem tisku: tako imenovane "kolumne", pa ne le njemu, ampak

tudi vrsti drugih gobezduljic in nergačev... Kako javno, kako plačano, kako demokratično v svojih samosebnih klikah in klanih in brezobzirno!

Javnost v slovenskoliterarnem smislu bo morala preživeti še en vileniški zdrs v gnojno jamo: toda zdaj je slišati upor in odpor zoper protislovenske psovke. Kajti ko začneš "u kurac" ali "u tri pičke materine" pošiljati na kulturnih zborih, okroglih mizah, na javnih tribunah, morda celo na tiskovnih konferencah vse, kar je še ostalo slovenskega, se nekatere ponedolžene frajlice samo zgrozijo, lahko pa jih spraviš v še globljo zadrego, kajti takšno psovanje je nagrajeno z najvišjo državno slovenski nagrado leta 2009! Sprenevedavosti ni ne konca ne kraja - in medtem ko Slovenec že mori Slovenca brata, kot pravi F. Prešeren, isti Slovenec v samozaničevanju nagradi sčefurjeno zaničljivo preklinjanje, ker je seveda - jugoslovenarsko oziroma srbohrvaško. Med sabo se torej slovenstvo kakor nadobudno zaničuje, brž ko pa se pojavi čefurski gazda - ko gazda opsuje Slovenca, pa se Slovenec poniža tako, da to zaničljivo naduto psovanje še nagradi..., ga preplača, javno objavi in sčefurjeno lagodno uživa v protislovenstvu - kot vse kaže, je prav taka kulturna politika Prešernovih nagrad - za literaturo 2009 - in kresnika in vileniškega kristala... Očitno je javna demokratičnost samo še vulgarizacija s psovki protislovenstva?!

Angažirana literarnost je vržena v ničes - odkar je vsaj že Josip Stritar "odkril" Franceta Prešerna in pomen njegovih Poezij, odkar je pisal Dunajske sonete ali spisje o pomenu slovenstva, tudi v navezavi na Jožeta Jurčiča - se je angažiranost slovenstva v literaturi sicer potrjevala, a po drugi plati je klonila pod silo tujih neliterarnih in protiumetniških vplivov. Celó še časnikarstvo Jurčičevih časov se je izkazalo v angažiranosti dobesedno slovensko - prepovedano. naprej! - a kako? Tudi z ukinitvijo kot razveljavitvijo Levstikovega Pavlihe... Toda v času stritarjanstva je še bilo tako, da so gledali, kdo da je kdo: ali je sposoben časnikariti? V letu 2009/10 pa je vseeno, denar se deli vsepočez, tudi za šarlatanski šund... in za objestno obregljivost posurovele samozamaknjenosti kot samozadostnosti na drugi strani, namreč z zapetim gumbom suknjiča na predebelem, a športnem trebuhu.

Gorje kot s čefurskim ljubljanskim priljubljenim napisom **ÚBIJ SLOVENCA!** se bo, upajmo, končalo. Kmalu bo konec tega tudi nagrajenega protislovenskega psovanja, ki je jezik kriminalcev, tako kot vselej in povsod. In čeprav je ta sčefurjenost v lagodni objestni tujosti pre/plačana z javnimi nagradami, le denarno, se bo izkazalo, da bo treba urediti najprej uredništva: tudi v časniku DELO, čeprav se naduteži in ošabnice še tako sprenevedajo in odbijajo kakovostne prispevke, hvaličijo pa vseppek srbohrvaško protislovensko psovanje. Zdaj jim vračamo z isto mero!

Barski song

Račke plavajo po vodici
ljubljski in pod brvmi, pod mostovi –
včasih se pokaže zajeten dober boter bober
in odplava mirnodušno naprej k bregu.

Prihajačka, črna mačka
pred razdelilnico hrane skoči na golobčka,
da se ji pocedi iz krvavega gobčka
tuja kri in nekaj sivega perja sfrči.

*»Čega ti je dosta?« ona vrtil glavo naopačke
»Jel zna tata?« iz úze.
Eto ti ga na.*

In ko čakajo reveži na hrano
v vrsti, spet vase spletena tujka –
slovenska državljanka zasika, da je treba
Slovence skoz okno, čez balkon, z višine v nič!

Čez jesenske strehe naliva sivo in je
oblačno mrtvo nebo, mesto v pospancu
diši po ljubljancu, karkoli
že to pomeni slovensko in srbohrvaško

Računalniki prelagajo svet v okenca,
kralji in kraljice ulice cunjarsko
zatulijo s hreščavo zariplim piskanjem
žabarsko zobarsko v sprejemnico ekspresno barsko

*Mutavkota blesavoga.
»Šta me briga.«
Napio se je pa tako, sta se ga pa tako zarakijala.
»Nego?« od bubnjanja pa natanane.*

Nagrajenec Vilenice 2010, kresnik 2009
se reži brezdušno klapoušno, skozi utrip
sprehaja se s kristalom naokoli
in nas, Slovence, pošilja »u3PM«

Povsem se strinjam z navedkom:

- Lahko da citiram stare in nove?

Ali pa naj preprosto molčim, medtem ko me država preganja, me prepoveduje...?

Da tudi posnemovalec gol golobček, ki so mu zrasle, začuda, pod krili svinjske nogice v režimskem časopisu, ni nič boljši, vse v več ter stilu balkanskega klanjanja svinjam? -

O, svinja kot simbol jugoslovenarstva uspeva, še zlasti, ko bi nas klali, Slovence, kot prasce prav ljubljanski gazdinsko objestni čefurji - zaenkrat nagrajenec kresnika 2009 samo psuje kot objestni kriminallec slovenske ljudi in našo kulturo ter nas vse vkup pošilja "u 3" materina rodila, sicer pa v moško plodilo... - kdo je dal temu negodnemu šarlatanu poklonjeno gimnazijsko maturo, ko bi lahko bil vsaj morda v posebni končani šoli morda celo mizar, tesar, avtoklepar...? Zato ponavljam: Pristaši kriminalcev, ki nas psujete - tudi vi preminete!

07. september 2010

Tik pod gladino in globlje

Batiskaf – v globino podzavesti,
Rumena podmornica in slovenski podmorničar
si rečem besedo Batiskaf, zjutraj ko
se zbudim in gledam na ljubljanski grič,
medtem ko se zunaj
dogaja čefurstvo in nas koljejo in psujejo
gazdarice in gazde,
nas sovražijo, bi nas izgnali
v gozd in nekam na prosto ko cigane,
v taborišča smrti in v konclagerje gulage,
nekam v čimprejšnjo smrt,
kamorkoli v brezdomje, med brezbarvne obraze,

je produžil bogu iza nogu -

ampak dokler sem pod steklenim zvonom sanj
še polbuden, polbog brezčasen nesmrtno,
sem: zakaj me čaka današnji dan
nepripravljenega v polčasu med biti ali ne-biti,
poldruga Vladimira, polepšanega v polfinalu
hladilnikov in prenosnikov, brez elektrike,
v mrzli jeseni polglasnih polgruntarjev slovenstva,
na nikogaršnji zemlji, koder ničesar več
ne vidim, ne slišim, ne otipam nikogar,
koder lahko samo še zaničevan odhlipam
v novi dan, da nagrajenci sčefurjenci –
izurjenci zla brčnejo človeka v glavo:

je produžil bogu iza nogu -

Bog v batiskafu se potopi do sončne zavesti vase
in bleščeči vsakdanji užitki so v pralnici
sivi, v najvišjem nadstropju stanovanjskega bloka,
bliže izza zrešetkanega okna kot v arestu se dere
hrvaška tv s svojim hrumenjem, visokim tuljenjem
v nedoločnikih, nekje na zagrebških ali splitskih pločnikih,
na balkonu je pranger za sušenje perila, je pocinkana
pločevina na podmolku, in v molku strmim vase,
stanovalci sivijo od jeze in kolnejo kriminalno,
stalno srbohrvaško čefursko, slovenski poturice
in slovenska državljanka grozi srbskorodna
s čefurskimi psovkami, medtem ko dvigam batiskaf.

Menjave meje psovanja

Glej ga, glej, glavica bistra! Kako je zrastel ta turški nagelj v čevapčičarno in burek!

ali - biljeterska oblast nad nagrajeno literarnostjo – po vzoru Prešernove nagrade za literaturo 2009

je še kaj pomembnejšega od nenehnih nagrad v Sloveniji, se reče, festivalno? Pomembna je živa literatura plačanega krjavelsko rokomavharskega jugoslovenarstva, da se bo vedelo, kdo je kdo ali kdo ali kaj bere literaturo...

Enakoglasno reče prvi strokovni delavec na področju žirij in festivalskih gazd!

Kako odmevajo poraženi kandidati, vsuti v vileniško jamo, menda med kapnike ali kam?

≈ Veš kaj, mislim da je psovanje one Prešernove nagrade za literaturo 2009, ko nas je opsoval in poslal Franceta Prešerna pa Ivana Cankarja le *u-pičku-maternu...*

- *Le nikar u-pičku-maternu..., ampak, se pravilno reče in zapiše jugoslovenarsko: u-pizdu-maternju..., da je materija za nagrado sveže jezikovno lizljaje oprijemljiva, sočen jezik..., ni kaj!*

≈ Ampak te najvišje slovenske nagrade na področju umetniškega ali literarnega ustvarjanja pač Vilenica festivalsko ne doseže, verjetno ne bodo tako sočno psovali, pa še pravi jugoslovenarski gazde niso povabljeni takšni tujci...! – se oglasi napiljeno spet prvi, ki je že gazda in objavlja sebi v časopisju...

- *Didldu, diferencirano sem odgovoril onému, ki so mu zaplenili sicer vse premoženje in ga s sinom izgnali leta 2005 na cesto **naši** zaslužni eksekutorji, s čefurji, z debeloritimi obritoglavci vred so mu pokazali, ko so macole in sekirce udarjale in porazbile vse pohištvo in tiste gospodinjske stroje, od sesalnika za prah do pralnega stroja..., eksekutorji pa so potlej upravičeno seveda vsaj umetniške slike in bogato knjižnico odvozili in zvozili v policijsko skladišče, tja na Dol pri Ljubljani... In onému, kot se ve, odtlej lahko zavrne sleherno besedilo katerikoli naš gazda urednik, se pokaže, kaj je naša, redakcijska eksekucija, kajti oné v brezdomju pač niti ne preklinja in ni kritičen zoper to zdajšnje slovenstvo...*

≈ Obakraj prebivajo Slovenci – tostran in onstran srbohrvaščine, le da so zdaj tujci nagrajeni celo s kresnikom in v letu 2009 poplesujejo nesramno med rožniškimi dekelcami in pogoriščem vsega, kar je še slovenska beseda, če ne kaj drugega, na primer izjodlani kozolec...? Kajti zdaj govorijo vsi, kako da so naprodaj, slabši od kurbic pošvedranih in pijanih, ampak so srečni, saj jim država iz proračuna siplje denarce v usta in trebuh! Slovensko zamejstvo, kaj šele slovensko izseljenstvo – za Prešernovo nagrado 2009 pač en sam čisti nič, praznosta in popolna izgubljenost ali brezimna šala čefurstva nad Slovenci. Temu se reče – slovenskarstvo? Barbarstvo, čefursko carstvo!

V Vilenici ali Ljubljani?

Naša festivalsko neobvladljiva Vilenica pa doseže pravi orgazem na večer slovesne podelitve velike mednarodne literarne nagrade vilenica, tokrat bo v tisti kapničarski vileniški jami. bosanski pisec Dževad Karahasan..., kako le ta psuje balkansko, s turcizmi sočno povrh, kako se bo obnašal – kot spahija, pravi gazda, kot sultan ali paša v svojem jamskem pašaluku?! Samo Prešernovi dosedanji nagrajenci sijejo! – vileničani se jim uklonijo, priklonijo in lahko kvečjemu klečeplazijo, saj jamska kultura kamnov ni niti zdaleč jezikovno tako sočna kot tečejo kletvine iz brazd novega gazdinskega jugoslovenarstva! In kot se obeta dodatno, bo festival postregel še s programskimi novostmi, ja, program je vse, tako kot nekoč program Saveza komunista Jugoslavije, kjer je v okviru tega Saveza komunista Jugoslavije vladala Zveza komunistov Slovenije, tudi seveda karahasansko ali z bošnjaškim žarom pečenih odojkov, burekov, čevapčičev itd. Na slovenski Kras bodo med vileniškim festivalom sodelavsko gostovali še valižansko: Angharad Price, Lloyd Jones, Sian Melangell Dafydd, Wiliam Owen Roberts in direktorica Wales Literature Exchange Sioned Rowlands..., da o drugih ne govorimo. *Limerick* bodo popevali, ko se ga nalockajo, saj je Slovenija bogata deželica psovaških gazdaric in objestnih gazd... - sebi bodo objavljali ne le v Delu, Dnevniku, Večeru..., ampak tudi po radijskih postajah in televizijah...

In kako se glasijo psovke Prešernove nagrade za literaturo že v letu 2009 – ah in oh, programi, oblast, gazde in gazdarice! med vileniški inovacijami je program Read Me Live/Beri me v živo, v katerem Društvo slovenskih pisateljev v sodelovanju z litovskimi - pesniška jesen v Druskininkaiju -, irskimi - festival Cúirt v Galwayju - in italijanskimi soorganizatorji - Ex Border v Gorizia/Gorici imajo ne le denarce, ampak spet in spet vnaprej odlično plačane »projekte«... in ta »program« seveda financirajo gazdarice in gazde komisijsko paragrafarsko v sklopu programa Kultura 2007-2013 Evropske komisije...

Kaj pa je že pri nas – komisija? To je med seboj nekaj dogovorjenih plačancev in gazdaric, ki znajo s psovko diskvalificirati vsakogar in vse, kar je slovensko zavednega, kar da je slovenska umetniška beseda in kar ni vnaprej zavrnljivo v svoji skupni napuhlosti in nadutem vasezaklenjenem nastopaštvu – z vstopnicami in le z vstopnicami, primeroma v klubu ljubljanskega Cankarjevega doma...

27. maj 2010

Kolektivna tekma

Bil je kolektivni dopust, zemlja, kolektivna odgovornost
in nihče ni obžaloval svojih slabosti, le v
samokritiki je na sestanku poročal pritajeno, a glasno,
kaj je s kadri, s tovarišicami in tovariši,
kaj je z zadrgami na ustih, z obešankami
na ustih, s policijskimi lisicami namesto zapestnic,
vsakdo je lahko bil, bil nihče in nič –

in noge so bile vse v gležnjih otečene od verig,
od okovja nad golotoškimi kamni, nad poraženim
morjem, medtem ko so čefurji psovali srbohrvaško
uklenjene izgnance in so se maščevali za vsak ništrc
in so prevzagajali taboriščne delavce in delavke
s kolektivno zavestjo jugokolektivistov, sadistov,

preklinjajočih verbalistov, pre/
vzgojiteljev realsocialistov izvršiteljev,
kakor včeraj – tako tudi danes, brezobzirno
v razslovenjeno trpljenje, v živi krvi opotekavih
klecanj, so kleli srbohrvaško kolektivno,
v gadjem sistemu kolektivne varnosti
in nevarnosti, so na vidnem igrišču skozi keho:

*»Vas dvoje ste mu smislili ime,
a ja áu
od njega da napravim svjetskog fudbalera.«*

kolektivna stroka sčefurjenega zla, lagodno
nagrajeno čez vse, ampak ne
med pristnimi čefurji, med delavci v samskih
domovih in kolektivnih osirjih zanikanega bistva,
nikar med ljudmi, nikar med jutranjo mrščavico,
zvečer pa si prižgejo male zaslone in gledajo nogometno
tekmo, vsak zase, kako neprespano kolektivno?

Festival obrobnega nasilja nad slovenstvom?

Gazde prihajajo...

Ali ima RS denar za slovensko pisateljstvo ali le s kresnikom in Prešernovo nagrado za literaturo povsem razvrednoteno kakor v letu 2009 za šarlatanski šund in protislovensko psovaje, ko zlati dež kar curlja na vrsto pišočih, ki seveda kvečjemu uspejo psovati z najbolj posurovelimi kletvinami naš narod, našo kulturo, posebej tudi najprej dr. Franceta Prešerna pa Ivana Cankarja...? Upajmo, da vsaj vileniško mednarodnega pobalkanjenega psovaja ne bo in da se plačanci literati ne bodo režali kot gazde protislovenski nad besedno umetnostjo, kolikor je še sme biti... Lev Detela z Dunaja osvetljuje fenomen slovenskih pisateljev, ki živijo in ustvarjajo v državah Evropske unije. Prijateljski emigrant, slovenski pisatelj, esejist, publicist Lev Detela, ki živi na Dunaju, bo smel tokrat pod oblastjo ljubljanskega gazdinstva kaj povedati celo o zamejski in izseljenski - slovenski - literaturi in o piscih, živečih na tujem...

Častni član DSP kot poet Josip Osti bo gotovo prišel iz Sežane, zraven še član društva slovaških pisateljev prozaist Pavel Vilikovsky, nadalje prejmejo potne stroške in dnevnice, verjetno tudi honorarje še pišoče osebe iz tujine, kot so: Ana Blandiana, Karl-Markus Gauß, Ilma Rakusa, tudi še Tomas Venclova, Andrzej Stasiuk in Goran Stefanovski..., enako kot Bošnjak Dževad Karahasan na tak vileniški koncert tičev, nekje med jezikom in strahom, muslimansko heglovski, se reče, malomeščansko kakor iz Duvna... Kajti pomembni so literati, ki jih žive RS plača in jih vsaj po/gosti. Dnevnik iz/selitve pa piše zaplenjeni slovenski poklicni književnik, deportiran in deložiran v kakšno ljubljansko brezdomje, kjer že vladajo, pa ne le v kulturi, sčefurjeni gazde, nagrajenci kar tako, a s preveliko denarja... In tisti, ki vabijo, seveda kolnejo slovenstvo in našo poezijo in kulturo, kimajo gazdaricam in gazdam... in pomagajo eksekutorjem izseljevati slovensko inteligenco, da zaplenjeni brez vsega pridejo v lastni nič... Festival! pijača naj teče dionizično znorelo čez psovaje in prekletstvo nad narodom?

V tako imenovanem klubu še vedno "Cankarjevega" doma kot popravne doma pazniških biljeterjev bodo lahko prišli na ogled le povabljeni posebni/e gostje v 1. nadstropje z dvigalom, a le tisti: z vstopnicami! Tudi vsa sedma sila, snemalci tv, radijci, časnikarji... - vstop samo in zgolj z vstopnicami, sicer marš in med zaničljivim posmehom tako imenovanih hostesnih uniformirancev iz tega hodnika! Zaničljivo režanje jih bo spremljalo, mrzlo kaplarsko ujedljivo! Medtem ko se bodo plačani gostje s povabljenici izživljali kot kresniško nagrajeno leta 2009 s prostaškimi psovki zoper slovenski narod, kulturo in besedno umetnost..., češ, dobitniki nagrad so tisti gazdinski plačanci, ki itak ne počnejo drugega, kot da samo še prekolnejo Slovence, našo liriko, prozo, publicistiko... - za njimi so namreč eksekutorji kot državna moč izselitvenih pendrekov, službenih pištol in nasilja "paragrafarsko"... - kar se prikriva povsem v Evropski uniji.

In "kolokvij", ki ne pomeni česa drugega kot sprenevedavo ustoličenje gazdinstva nad slovensko literarno teorijo, nad literarno uzgodovino, kaj šele nad literarno kritiko...?! Ko bodo "obravnali" karkoli slovenskega v besedni umetnosti, bodo pač letele zaničljive psovke in z vstopnico uradovale kakor pazniško kaplarsko, medtem ko bodo hvaličili, nagrajevali tudi z denarjem vsak šarlatanski šund in siceršnjo jugoslovenarsko gazdinsko oblastnost! Kajti koga pa briga med njimi -

slovenski - bralec? Vileniški mednarodni festival ponuja v slovenski prestolnici spet odlično možnost zaničevanja vsega, kar samo duha po slovenski umetniški besedi, po slovenski besedni umetnosti in po umetniškem poklicu v RS posebej! - vasezalupinjene gazdarice in gazde bodo končali s plačano režavostjo, nič več... In Delo z drugimi časniki, s sebinamensko tv itd. bo spet slavilo udarec sredi srca slovenski kulturi, da bodo vriskali psovači in da bodo preklinjale druge osebe objavljivo vsepočez še tako, da bodo ne le odobraval takšna početja, ampak jih bodo nagrajevali javno in z denarjem... seveda festivalsko in le zase, klubske vasezaklenjeno...